

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 39:

Forslag til folketingsbeslutning om suspension af EU-Middelhavsassocieringsaftalen med Israel.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Helge Bo Jensen (EL).

(Fremsat 9/11 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Er det nu det rigtige manuskript?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Ellers lyder det jo så dumt.

Vi har jo haft en stor debat om Mellemøsten i dag, og den er der jo ikke nogen grund til at vi gentager.

Jeg vil meget kort sige til indledning, at vi i Danmark og i EU vedvarende søger at styrke de kræfter i Mellemøsten, som ad forhandlingens vej søger at nå frem til en fredsaftale.

I den sammenhæng er det regeringens opfattelse, at dialog og samarbejde med alle parter er en forudsætning, og det er fortsat vores opfattelse, at vi opnår størst indflydelse på menneskerettighedssituationen i Israel og i selvstyreområderne gennem dialog og ikke ved at afskære forbindelser. Det tjener intet som helst formål at forsøge at isolere hverken den ene eller den anden part.

Vi anser det for afgørende at fortsætte dialogen og samarbejdet med Israel inden for ram-

merne, herunder også inden for rammerne af associeringsaftalen. Vi tillægger det også betydning, at dialogen inden for rammerne af EF/PLO-interimsaftalen opretholdes.

Regeringen vil søge at fastholde Israel på indgåede forpligtelser, herunder navnlig forpligtelserne til at fremme regional sameksistens, stabilitet og respekt for menneskerettighederne.

Spørgsmålet om menneskerettighederne er et fast punkt på dagsordenen og blev taget op over for Israel under det første møde i associeringsrådet EU-Israel den 13. juni 2000.

Regeringen står helt bag Sikkerhedsrådets forældelse af grove menneskerettighedskrænkelser og overdreven brug af vold i forbindelse med de sidste ugers uroligheder i selvstyreområderne.

Hvem, der har hovedansvaret for volden, skal nærmere kortlægges af en international undersøgelseskomité, der blev udnævnt den 7. november 2000.

Regeringen støtter i øvrigt under forudsætning af parternes accept udsendelse af en international observatørmission til de besatte områder med henblik på at dæmpe urolighederne.

Jeg må opfordre til, at forslaget til folketingsbeslutning afvises.

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg har, inden jeg blev valgt til Folketinget, haft lejlighed til at være både på Vestbredden, i Gaza og i Israel fire-fem gange. Jeg har været der under intifadaen og set, hvad det er, der foregår, og jeg kunne selvfølgelig godt fristes til at sige en hel del ting om det. Jeg har også haft en tæt kontakt både til den palæstinensiske og den israelske side.

Der er i hvert fald en ting, der står fuldstændig klart, da vi heller ikke skal gentage diskussionen fra tidligere i dag, nemlig at det ikke er helt så nemt at se sort eller hvidt på, hvad denne konflikt indeholder i alle dens detaljer.

Derfor skal jeg ikke gentage den tidligere debat fra i dag, men gå direkte til Enhedslestens beslutningsforslag og sige, at vi ikke kan støtte forslaget. Det der med at afbryde EU's relationer til Israel betragter vi som en politisk fejltagelse. For det første fordi det i den nuværende situation tværtimod er vigtigt at holde fast i kravetøjlet på parterne i konflikten, så de presses til en dialog, så vi kan få gang i forhandlinger om en fredsløsning. For det andet fordi det er vigtigt, at EU får en stærkere rolle i såvel fredsprocessen som i den fremtidige udvikling i Mellemøsten. For det

tredje fordi Mellemøsten, Middelhavsområdet og Nordafrika er Europas baggård, hvor vi som europæere har en fælles interesse i sammen med landenes befolkninger at få vendt udviklingen. EU's associeringsaftale er for det fjerde et led i EU's samlede middelhavsstrategi, hvorfor et stop for aftalen med Israel vil være et kortsigtet politisk signal, der måske nok kan fremme vores egen politiske renfærdighed, men samtidig vil udplacere EU og EU-landene som formidlere og bidragsydere til, at der kan blive skabt fred og udvikling i Mellemøsten.

Vi tillægger det ligeledes stor vægt, at der ud over kontakten til Israel er en tæt kontakt fra EU's side til det palæstinensiske selvstyre, PNA, og til PLO, og derfor må vi afvise Enhedslistens forslag.

Jens Kirk (V):

Først og fremmest må jeg sige, at det selvfølgelig er beklageligt og tragisk med de sammenstød, der sker i Israel.

I Venstre forstår vi Enhedslistens bekymring for, hvad der sker i Israel, men vi vil også gerne meget kraftigt sige, at man vel ikke helt behøver at lade sig rive med af stemningen og vælge side. Man skal være klar over, at der jo intet er, der er helt sort eller helt hvidt her. Man kan ikke se det som en kamp mellem det gode og mellem det onde, som Enhedslisten gerne vil forenkle det til.

Vi skal også huske, der er flere nuancer. Det, der sker, er ikke godt, men bliver det bedre af at suspendere aftalen? Jeg må sige tværtimod. Hensigten med aftalen er nemlig, at EU's medlemslande skal styrke bestræbelserne for fred, sikkerhed og velstand i området. EU's bistand støtter økonomisk omstilling, socioøkonomisk ligevægt og regional integration. Er det det, Enhedslisten er imod?

Med den aftale, vi har, er der mulighed for dialog og påvirkning af Israel. Det kan gøre, at forholdene kan blive tålelige for alle befolkningsgrupper i Israel. Jeg må konkludere, at Enhedslisten ikke vil støtte befolkningen i Israel i dens bestræbelser på at opnå et demokrati for alle, der vil overholde menneskerettighederne. Det ser indimellem sort ud for Israel, men man skal jo også huske på, at Rom ikke blev bygget på én dag, og at en suspensering af aftalen blot vil gøre ondt værre.

Vi kan vælge at være objektive og hjælpe Israel, opretholde en dialog for at gøre forholdene lidt mere humane, eller vi kan gøre som Enheds-

listen og vælge side og gå med i slåskampen ved at støtte dette beslutningsforslag.

Venstre kan ikke støtte det og vil stemme imod.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må indrømme, at jeg synes, det var ret forbløffende, for én ting er, at hvad der foregår i Israel, kan man måske diskutere, men det er så i hvert fald noget, der foregår i Israel, men det, diskussionen handler om, er, hvad Israel laver uden for Israel i de besatte områder. Eller er det Venstres opfattelse, at Gaza og Vestbredden er en del af Israel?

Altså var det, vi fik at vide her, at Venstre har godkendt annekteringen af de besatte områder? Ellers holder hele argumentationen jo ikke, for hele årsagen til, vi ønsker at tage det her op, er de forbrydelser, den undertrykkelse, som foregår i et besat område, som intet har med Israel at gøre, men som er besat af Israel.

Formanden:

Fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):

Da vore ordfører på området, fru Lene Espersen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre følgende:

Det meste af dagen i dag er gået med en forespørgselsdebat om dette emne. Jeg skal derfor ikke åbne for en længerevarende debat om middelhavspolitikken.

Det Konservative Folkeparti er tilhænger af associeringsaftalen og ser netop aftalen som et vigtigt instrument til at fortsætte dialogen med Israel om at sikre en fredelig udvikling i området med respekt for de grundlæggende rettigheder, og den politiske dialog skal derfor fortsætte med alle de berørte parter, hvor EU efter konservativ opfattelse gerne må spille en fremtrædende rolle for at formidle en fredsskabende politik for det voldshærgede område og en dialog mellem parterne.

Vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Knud Erik Hansen (SF):

Vi har jo i Folketinget haft en længere debat om situationen i Mellemøsten, så jeg skal ikke forlænge mødet med debatten om det.

Det ligger klart, at Israel ikke har levet op til de forventninger, som ligger i associeringsaftalen mellem EU og Israel. Vi mener også, der er

brug for, at EU lægger et kraftigt pres på Israel og herunder også bruger associeringsaftalen. Det kunne godt være mere eller andet end suspension. Det er klart, det er en voldsom beslutning, men der ligger jo rent faktisk i aftalen også en mulighed for, at EU kan træffe passende foranstaltninger, og vi kunne faktisk godt se det som måske en mere stærk måde at gå ind i situationen på, at man traf passende foranstaltninger og løbende også optrappede dem i forhold til det, der var nødvendigt i situationen og for dens udvikling.

Så vil vi da godt høre udenrigsministeren, om der er overvejelser om, hvorvidt regeringen kunne støtte, at man faktisk brugte aftalens pas-sus om, at man kan træffe passende foranstaltninger, om det faktisk ikke også kunne være et virksomt middel over for situationen i Mellemøsten i øjeblikket.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som det allerede har været nævnt, har Folketinget her i eftermiddag haft en forespørgselsdebat om situationen i Mellemøsten. Heraf er fremgået Dansk Folkepartis holdning til situationen generelt, også at man ikke entydigt kan placere ansvaret for situationen hos den ene part, som vi føler der er nogle der har tendens til.

Vi føler ikke, at en ophævelse af den eksisterende associeringsaftale, som dette forslag vil betyde, vil gavne noget som helst, muligvis eller sandsynligvis tværtimod. Derfor kan vi ikke støtte det beslutningsforslag, vi har til behandling her som nr. B 39.

Susanne Clemensen (CD):

Jeg skal også henvise til det forslag til vedtagelse, som CD er medforslagsstiller til, der netop er blevet vedtaget af et stort flertal, og hvor vi jo opfordrer regeringen til at arbejde for at sikre fuld efterlevelse af associeringsaftalen mellem EU og Israel.

Vi tror heller ikke på, at der vil komme noget godt ud af at suspendere den aftale, EU har indgået på det her område. Vi tror mere på en konstruktiv dialog med parterne i Mellemøsten, og derfor kan vi ikke tilslutte os det her beslutningsforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Heller ikke Det Radikale Venstre kan støtte forslaget. Vi har jo haft en lang diskussion tidligere i dag om situationen i Mellemøsten, og jeg mener ikke, at det er passende at ophæve Middel-

havsassocieringsaftalen mellem EU og Israel på det grundlag, der ligger her.

Jeg erkender, at overholdelsen af associeringsaftalen ikke har været god. Vi har jo netop også i dag med et meget stort flertal – godt nok ikke med Enhedslistens stemmer – vedtaget en lang vedtagelse, hvoraf det fremgår, at vi skal arbejde for at sikre fuld efterlevelse af associeringsaftalen mellem EU og Israel. Det er jo det samme som at sige, at den ikke bliver fuldt efterlevet i dag.

Vi mener fra Det Radikale Venstres side, at dialog, også gerne kritisk dialog, samtale og kontakt mellem landene er den bedste måde at holde gang i processen på. At afskære forbindelserne må være det ultimative allerallersidste skridt, som man kun skal tage, når alt håb er ude.

Kim Behnke (FRI):

Under den store debat om Israel tidligere på dagen kunne Frihed 2000's ordfører, fru Kirsten Jacobsen, erklære, at vi følte os dækket godt ind af den konservative ordfører. Denne gang føler vi os godt dækket ind af udenrigsministerens besvarelse af og holdning til Enhedslistens beslutningsforslag:

Laad mig så tilføje: Hvad bliver det næste forslag fra Enhedslisten? At vi skal smide Israel ud af FN, for hvordan kan vi have Israel som medlemsstat i FN? FN's menneskerettighedserklæring osv.? Der er jo mange ting, som man antagelig kan finde eksempler på Israel har overtrådt. Så vi skal vel også smide Israel ud af FN? Nej, det skal vi naturligvis ikke.

Det, vi skal gøre, er, at vi skal bruge alle gode kræfter på i første omgang at få skabt en situation, hvor de nuværende konfrontationer mellem palæstinensere og israelere bliver stoppet, og derefter på, at der findes varige fredsløsninger, som der heldigvis er blevet undertegnet en del af i regionen gennem de sidste 10 år.

Hvis vi i den situation får brug for, at der skal indsættes eksempelvis en FN-styrke som fredsbevarende styrke, ja, så er det jo altså vigtigt, at de lande, der skal kunne deltage i en sådan fredsbevarende styrke, nyder den fornødne respekt i området, og hvis vi fra dansk side og fra EU's side begynder at ophæve aftaler og skabe fornyet konfrontation, i det her tilfælde med den ene part, nemlig Israel, vil det jo være stærkt forværende for, at en sådan fredsbevarende FN-styrke, hvor der antagelig også vil kunne indgå

soldater fra flere EU-lande, vil kunne få den fornødne respekt i området.

Derfor mener vi faktisk, at Enhedslistens forslag vil trække i den forkerte retning i relation til at få skabt en fredelig løsning. Det her beslutningsforslag, om det skulle blive vedtaget i Folketinget, fremmer jo ikke fredsprocessen, for det er usandsynligt, at det vil kunne opnå enighed i EU, det er usandsynligt, at det vil nå noget som helst længere end til en vedtagelse i Folketinget.

Derfor vil forslaget alene kunne misbruges til at skabe tvivl om, hvorvidt EU-landene står samlet og er enige om ønsket om at få en fredelig udvikling i området.

Så vi synes faktisk, Enhedslisten med det her forslag har gjort fredsbestrebelseerne en bjørnetjeneste, og derfor kan vi konkludere som regeringen og udenrigsministeren, at vi ikke kan anbefale forslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil lige understrege over for hr. Kim Behnke, at der ingen folkeretlige problemer er for Danmark og heller ikke for EU ved at vedtage en suspension af associeringsaftalen. Der er jo ingen, der rejser tvivl om, at associeringsaftalen er overtrådt. Det fastslog fru Elisabeth Arnold også for et stykke tid siden under debatten, hvor hun sagde, som sandt er, at den formulering, der er i vedtagelsen, som flertallet for lidt siden stemte for, jo i virkeligheden siger, at associeringsaftalen ikke efterleves af Israel.

Det, som det ikke lykkedes at få løftet sløret for undervejs i den her debat, var så, hvordan fru Elisabeth Arnold og hendes regering vil tage skridt til at sikre, at den vil blive efterlevet. Det kom der heller ikke rigtig noget konkret på bordet om under debatten om den samlede situation i Mellemøsten.

Jeg synes, det er et interessant forslag, hr. Knud Erik Hansen kom med, at hvis et flertal i Folketinget ikke ønsker at skride direkte til en suspension, ja, så kan man bruge den bestemmelse, som er i associeringsaftalen om, at der kan træffes passende foranstaltninger.

Jeg vil ikke mene, det var lige nøjagtig et godt forslag at stritte Israel ud af FN, men der kunne jo godt på diplomatisk plan og på anden vis tages umiddelbare skridt over for Israel. Det ville bestemt være på sin plads.

Jeg er helt uenig i hr. Kim Behnkes vurdering af, at et forslag som det her ikke ville gøre gavn. Det ville så sandelig gøre gavn, for jeg tror, det eneste, der kan gøre indtryk på den israelske re-

gering overhovedet, er truslen om, at det økonomisk kan komme til at koste Israel samhandelsmæssigt i forhold til Europa, hvis det fortsætter den konfrontationslinje, det har lagt over for palæstinenserne.

Jeg tror, det er det eneste, der hjælper. Sund fornuft har jo vist sig i hvert fald ikke at gøre nogen som helst gavn over for den israelske regering. Derfor må der skrappere lud til, og efter som vi jo ikke bryder os om at sende soldater i felten, så har vi ét instrument tilbage, som hjælper, og det er det økonomiske, eventuelt begyndende med diplomatiske virkemidler, som hr. Knud Erik Hansen jo i virkeligheden foreslår.

Det er sanktionslinjen, vi må ind på. Jeg tror godt, man kan se i øjnene, at der ingen løsning bliver i Mellemøsten, før man indser, at det pres må der altså lægges på den israelske regering, for den har bare tænkt sig at fortsætte bosættelsespolitikken og så måske snakke os efter munden en gang imellem, men i praksis bare fortsætte bosættelserne.

Det har vi også set i deres budget. Der er ikke sket nedskæringer af den støtte, den israelske stat yder til de folkeretsstridige bosættelser. Jeg er i øvrigt glad for, at ministeren under den foregående debat understregede, at det var folkeretsstridigt.

Men det kan være, og det håber jeg så, at ministeren ved afslutningen af den her runde kan oplyse, hvad det er helt præcist, man fra regeringens side vil gøre for at sikre efterlevelsen af associeringsaftalen.

Jeg står her med den beretning, som Europaudvalget i sin tid afgav i forbindelse med de her associeringsaftaler, og hvori man f.eks. fastslår fra flertallets side, altså også fra de nuværende regeringspartiers side, at spørgsmålet om tortur – og beklageligvis finder der jo tortur sted i Israel, der udøves tortur af israelske myndigheder – var noget, som man ville lægge særlig vægt på fra folketingsflertallets side der skulle skrives ind over for, hvis det var tilfældet i et af de lande, som Danmark har en associeringsaftale med.

Jeg ved ikke af, at man nogen sinde har løftet et øjenbryn fra EU's side på grund af den tortur, der foregår i de lande, man har associeringsaftaler med, det ved jeg ikke om man har, men man har i hvert fald ikke så vidt det er mig bekendt gjort det over for Israel, og der kunne man jo så påbegynde passende foranstaltninger. En passende foranstaltning kunne være, at udenrigsministeren foreslog sine kolleger på det næste udenrigsministermøde, at EU sender et brev til

Israel om, at nu må disse afhøringsmetoder høre op omgående. Det var da et første skridt. Kunne det ikke være en idé, spørger jeg udenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Med associeringsaftalen i hånd gennemfører vi regelmæssige møder med israelerne, og menneskerettigheder og selvfølgelig især vilkårene i de besatte områder er et fast punkt på vores dagsorden med israelerne.

I øvrigt er Israel jo et meget åbent samfund, der er fri presse, og Israel er som vi andre underkastet overvågning, om man vil, fra en række organisationer: Amnesty, Human Rights Watch osv.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det kan godt være, man ikke ønsker at svare, men jeg synes faktisk, debatten efterlader i hvert fald ét stort spørgsmål om det, man nu lige har vedtaget, nemlig om man vil arbejde for at sikre fuld efterlevelse af associeringsaftalen mellem EU og Israel. Er det her kun en papirtiger? Altså hvad er det, man faktisk vil gøre?

Når man har vedtaget noget her i Folketinget med så stort et flertal, må man faktisk have nogle forestillinger om nogle handlinger, som man godt vil foretage sig, og da man ifølge aftalen kan træffe passende foranstaltninger, synes jeg faktisk, det kunne være godt at høre både fra udenrigsministeren og også fra den radikale ordfører, hvad det er, man har i tankerne, at det her skal medføre.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Vedtagelsen forpligter regeringen til at gøre netop det, der står, nemlig at sikre fuld opfyldelse af aftalen, og det gør vi jo ved at bruge de instrumenter, som aftalen indeholder, bl.a. den dialog, som vi løbende har med Israel. Det er her, disse spørgsmål skal drøftes, og det vil i hvert fald være et led i dette.

Dertil kommer, at der jo er en løbende dialog mellem Israel og alle EU's lande på bilateralt niveau, og her vil vi selvfølgelig også fra dansk side gøre vores til at leve op til det, som Folketinget har vedtaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo højst tænkeligt, der foregår noget, vi ikke ved. Der foregår utrolig meget, vi ikke ved. Derfor synes jeg, det kunne være godt, hvis udenrigsministeren kunne løfte sløret for, hvad der så sker i de forhandlinger, man har med Israel, hvor udenrigsministeren eller andre fra EU-kredsen tager de der rapporter op, der kommer fra Amnesty og alle de andre om den udbredte tortur i israelske fængsler, især af palæstinensiske fanger, og siger, at det her er fuldstændig uacceptabelt, det er i modstrid med alle internationale konventioner, det kan vi ikke leve med.

Hvad siger israelerne så til den danske udenrigsminister og de andre EU-udenrigsministre, og hvordan reagerer EU-udenrigsministrene så på det, israelerne siger? Kan vi ikke få kastet lys over det; det synes jeg kunne være interessant.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det, jeg efterlyste, var ikke det svar, at man havde en dialog, og det, jeg hørte, udenrigsministeren sagde, var faktisk, at man fortsat havde dialog, man snakkede.

Det, vi diskuterer her, er, om man vil anvende den del af aftalen, som siger, at man kan træffe passende foranstaltninger, og det er mere end at snakke. Så mit spørgsmål til udenrigsministeren var: Er man indstillet på at finde passende foranstaltninger? Det kan godt være, udenrigsministeren ikke vil sige nu, hvad det er for nogle, men der kunne da gives et tilsagn her ved at sige: Vi vil godt være med til at se på at finde passende foranstaltninger, for det kan måske være nødvendigt.

Jeg mener, det er nødvendigt, men udenrigsministeren kan sige, det måske kan være nødvendigt, for at vi overhovedet kan få det her til at bevæge sig.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør

indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk nej til personskattelovgivning i EU.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 9/11 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg har tidligere redegjort for formandskabets forslag på skatteområdet. I det seneste traktatudkast er der nu også indeholdt et fransk-tysk forslag, som er mere vidtgående. Jeg anser det for helt udelukket, at dette forslag kan vedtages. Jeg vil derfor koncentrere mig om formandskabets forslag, der har været genstand for grundige overvejelser.

Lad mig gentage fra en tidligere diskussion: Direkte skatter er i dag reguleret ved anvendelsen af artikel 94 i EF-traktaten, vel at mærke i det omfang det direkte indvirker på det fælles markeds oprettelse eller funktion, og der er flere eksempler på direktiver om direkte skatter vedtaget med hjemmel i artikel 94. Jeg kan nævne:

Direktivet om gensidig bistand mellem medlemsstaternes myndigheder inden for direkte og indirekte skatter, direktivet om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra de forskellige medlemsstater og direktivet om fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver, ombytning af aktier vedrørende selskaber i de forskellige medlemsstater.

Faktisk er regulering af direkte skatter det eneste, som artikel 94 i dag anvendes til. Derfor foreslår formandskabet, at bestemmelsen udgår, såfremt direkte skatter til gengæld indskrives i artikel 93. Formandskabets seneste forslag bygger da også på den nuværende formulering i artikel 94.

Det foreslås, at Rådet kan vedtage bestemmelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstater-

nes love og administrative bestemmelser om direkte skatter i det omfang, det er nødvendigt for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion. Eneste forskel er, at direkte skatter nævnes eksplicit, og at man ikke længere taler om det fælles marked, men om det indre marked.

Det er vores vurdering, at disse ændringer ikke udvider muligheden for at regulere direkte skatter. Rådets juridiske tjeneste har da også under forhandlingerne udtalt, at der faktisk er tale om en lille indsnævring i forhold til, hvad der gælder i dag, hvor direkte skatter reguleres ved at anvende en generel harmoniseringsbestemmelse.

Som eksemplerne viser, er der ikke med anvendelse af artikel 94 vedtaget direktiver om personskatter. Det skyldes, at det i artiklen kræves, at reguleringer skal have direkte indvirkning på det fælles markeds oprettelse eller funktion. Det begrænser selvsagt mulighederne for at vedtage bestemmelser om personskatter. Det ændrer formandskabets forslag ikke på, og jeg vil sige: snarere tværtimod.

Endelig vil jeg gerne bemærke, at der ikke er nogen udsigt til, at Kommissionen skulle fremsætte et direktivforslag om harmonisering af personbeskatningen med hensyn til skatternes størrelse og skattesystemets opbygning. Tværtimod er det, man nu drøfter, et direktivforslag, der skal forhindre skattesnyd og skatteunddragelse på personskatteområdet, nemlig direktivet om beskatning af opsparing. Formålet med dette direktiv er netop at sikre, at medlemslandene kan håndhæve de regler for beskatning af kapitalindkomst, som de selv har fastsat. Det sker ved, at der indføres pligt for medlemslandene til at udveksle oplysninger om bankindeståender og depoter, der tilhører skatteydere i andre medlemslande. Dette forslag kan vi fra dansk side fuldt ud støtte.

Regeringen kan på denne baggrund ikke støtte forslaget til folketingsbeslutning.

Jens Peter Verner (S):

I bemærkningerne til beslutningsforslaget henvises til bilag 2 til Europaudvalget, hvori udenrigsministeren har givet en redegørelse for EU-formandskabets forslag om flertalsafgørelser.

Som det fremgår, fastholdes der enstemmighed på skatteområdet på en række nævnte områder som harmonisering af love, administrative bestemmelser vedrørende afgifter og indirekte skatter. Ligeledes fastholdes der enstemmighed vedrørende bestemmelser om indbyrdes tilnær-